

ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Εὐσεβέστατοι Χριστιανοί
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καί
Μεγαλοπόλεως,

1. Θά σᾶς μιλήσω μέ λίγα λόγια γιά τό πάθος τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά νά νοήσουμε πόσο φρικτός ἦταν ὁ θάνατός Του. Ὁ Χριστός καταδικάστηκε σέ σταυρικό θάνατο· σέ τέτοιο θάνατο καταδικάζονταν οἱ δοῦλοι καί ὄχι οἱ ἐλεύθεροι. Ἰπῆρχαν δύο τρόποι σταυρώσεως. Κατά τόν ἕνα τρόπο ἔπαιρναν ἕνα δοκάρι ἀπό κορμό δένδρου τό ἔμπηγαν στή γῆ ὄρθιο καί σ' αὐτό κάρφωναν τόν κατάδικο μέ τά δύο του τά χέρια σέ ἀνάταση καί ὁ κατάδικος πέθαινε σ' αὐτή τή θέση ἀμέσως σέ λίγα λεπτά.

Ἄν κάποιον ὅμως ἤθελαν νά τόν βασανίσουν περισσότερο ἔβαζαν στό ὄρθιο δοκάρι καί ἕνα ἄλλο ὀριζόντιο καί σχηματίζαν τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ· καί σ' αὐτό τό σχῆμα κρεμοῦσαν τόν κατάδικο δένοντάς του τά χέρια στό ὀριζόντιο δοκάρι καί τά πόδια του στό κατακόρυφο, ὅποτε ὁ κατάδικος πέθαινε μετά ἀπό πολλές μέρες ἀπό πείνα, ἀπό δίψα καί ἀπό ἠλίαση.

2. Καί ἂν κάποιον ἤθελαν νά τόν βασανίσουν ἀκόμη περισσότερο, τότε σ' αὐτό τό σχῆμα τοῦ σταυροῦ δέν τόν ἔδεναν μέ σχοινιά, ἀλλά τόν κάρφωναν. Κάρφωναν τίς παλάμες του στό ὀριζόντιο δοκάρι μέ καρφιά καί τά πέλματά του μέ ἕνα ἢ δύο καρ-

φιά. Γιά νά ἐφαρμοστοῦν ὅμως τά πέλματα πάνω στό κατακόρυφο δοκάρι καί νά καρφωθοῦν, ἔπρεπε τά γόνατα νά εἶναι λίγο λυγισμένα, ὥστε νά πατάει ὁ ἐσταυρωμένος στό ξύλο· καθώς τό σῶμα εἶναι βαρύ ὁ ἐσταυρωμένος κρεμόταν κάπως. Τά χέρια του ἦταν σέ σχῆμα σταυροῦ Υ'. Αὐτός ὁ τρόπος σταυρώσεως μέ καρφιά καί ὄχι μέ σχοινιά ἦταν πύο τυραννικός, γιατί ὁ κατάδικος πέθαινε ἀπό ἀσφυξία καί αἱμορραγία. Νά πῶς πέθαινε: Καθώς κρεμόταν μέ τά χέρια σάν Υ', τό στῆθος του πιεζόταν ἀπό τίς ὠμοπλάτες, ὥστε νά μή μπορεῖ νά τό φουσκώσει καί νά ἀναπνεύσει καλά. Ἔτσι κάθε λίγο γιά νά ἀναπνεύσει ἀναγκαζόταν νά πατάει καλά στά πόδια του (πού ὅμως ἦταν καρφωμένα) καί νά ἀνασηκώνεται ὄρθιος μέ τά γόνατα τεντωμένα, γιά νά φέρει τά χέρια σέ κανονική ἔκταση καί νά ἀναπνεύσει βαθιά. Ἔτσι μιᾶ σηκωνόταν στά πόδια καί ἀνέπνεε καί μιᾶ ἔπεφτε ἀπό τόν πόνο καί κρεμιόταν ἀπό τά χέρια. Σιγά-σιγά ἀπ' τήν αἱμορραγία καί τό πόνο καί ἀπό τήν διακοπτόμενη ἀναπνοή ἔξαντιόταν τόσο, ὥστε δέν εἶχε τή δύναμη νά ξαναορθωθεῖ καί τότε πέθαινε ἀπό ἀσφυξία.

Σ' αὐτό τό βασανιστικό τρόπο σταυρώσεως καταδίκασαν, ἀδελφοί μου, τό Χριστό μας...

3. Ὁ κατάδικος μ' αὐτό τό τρόπο πέθαινε σέ δύο μέρες βασάνου. Ὅταν ἤθελαν τόν σταυρωμένο νά τόν πεθάνουν πύο γρή-

γορα τοῦ ἔσπαζαν τά πόδια, ὥστε νά μή μπορεῖ νά ἀνασηκωθεῖ καί νά ἀναπνεύσει καί πέθαινε ἀμέσως. Γι' αὐτό καί ὁ Πιλάτος διέταξε νά σπάσουν τά πόδια τῶν τριῶν σταυρωμένων, γιά νά τελειώνουν πιό γρήγορα, γιατί τήν ἄλλη μέρα ἦταν Πάσχα καί δέν ἔπρεπε νά ζοῦν οἱ σταυρωμένοι. Ὁ Ἰησοῦς ὁμως ἦταν πολύ ἐξαντλημένος, ὥστε πέθανε πολύ πρῖν ἀπό τό κανονικό, μέσα σέ τρεῖς ὥρες (ἀπό τίς 12 τό μεσημέρι μέχρι τίς 3). Γι' αὐτό καί δέν τοῦ ἔσπασαν τά πόδια, ἐνῶ τῶν ληστῶν, πού ἀργοῦσαν νά πεθάνουν, τά ἔσπασαν.

4. Ὅταν σταύρωναν ἕναν ἤθελαν καί νά τόν ἐμπαΐζουν, νά τόν παραδειγματίζουν. Γι' αὐτό καί τόν σταύρωναν σέ μέρος πού νά περνάει κόσμος. Ἔτσι τόν σταύρωναν σέ δημόσιους δρόμους ἢ σέ σταυροδρόμια ἢ κοντά σέ πύλες τῆς πόλης. Τόν Ἰησοῦ μέ τούς δύο ληστές τούς σταύρωσαν κοντά σέ μιά πύλη ἔξω ἀπό τά τείχη τῆς πόλης, ἀπ' ὅπου περνοῦσαν πολλοί. Γι' αὐτό καί οἱ Εὐαγγελιστές λένε ὅτι «οἱ παραπορευόμενοι» (= οἱ περαστικοί) κοροΐδευαν τόν Ἐσταυρωμένο Ἰησοῦ.

5. Ὑπάρχει καί σήμερα ἀκόμη συνήθεια, πρῖν νά καταδικάσουν κάποιον σέ θάνατο, νά τοῦ διαβάσουν τήν αἰτία τῆς καταδίκης του. Σέ διάφορους τόπους τούς κρεμοῦν ἀπό τό λαμό τή πινακίδα, ὅπου γράφεται ἡ αἰτία τοῦ θανάτου τους. Αὐτή τήν σημασία ἔχει καί ἡ πινακίδα πού κάρφωσε ὁ

Πιλάτος πάνω ἀπό τόν σταυρό τοῦ Ἰησοῦ μέ τήν ἐπιγραφή «Ἰησοῦς Ναζωραῖος Βασιλεύς τῶν Ἰουδαίων». Μέ τήν ἐπιγραφή αὐτή σάν νά ἤθελαν νά ποῦν: «Αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἀπό τή Ναζαρέτ εἶναι ἐπαναστάτης· γιατί, ἐνῶ ἔχουμε βασιλιά μας τόν Καίσαρα, αὐτός ἀνακήρυξε τόν ἑαυτό του βασιλιά τῶν Ἰουδαίων καί γι' αὐτό τόν πιάσαμε καί τόν σταυρώσαμε».

6. Ἀδελφοί μου! Γιά μᾶς ὁ Χριστός ὑπέφερε τό φρικτό σταυρικό θάνατο. Ἄς μή τό λησμονοῦμε αὐτό ποτέ καί ἄς λέμε πάντα στήν προσευχή μας: «Σ' εὐχαριστῶ, Χριστέ μου, πού σταυρώθηκες γιά μένα!»! Ναί, ἀδελφέ μου, μή λησμονεῖς ποτέ ὅτι ὁ Χριστός σέ ἀγαπάει πολύ, τόσο πολύ, ὥστε πέθανε γιά σένα. Καί ἐπειδή ἡ ἁμαρτία ἀνέβασε τό Χριστό στό σταυρό, ἄς μισήσουμε πιά τήν ἁμαρτία καί ἄς ζήσουμε ὅλοι μας σάν λυτρωμένοι Χριστιανοί, λουσμένοι στό καθαρό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας.

Ἔλα πιά! Στόπ στήν ἁμαρτία! Στόπ στά πάθη μας, στά μίση καί ὅλες τίς ἐχθρότητές μας καί ἄς πάρουμε τήν ἀπόφαση νά ζήσουμε μιά καινούργια ζωή, σταυρωμένη καί ἀναστημένη, ὅπως ἀρμόζει σέ Χριστιανούς, βαπτισμένους καί μωρμένους Χριστιανούς, πού κοινωνοῦμε τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Σταυρωμένου καί Ἀναστημένου Κυρίου μας.

Καλή Ἀνάσταση,
Μέ πολλές εὐχές

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας